

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Αριθμός Απόφασης 157/2013

(αριθμός κατάθεσης αίτησης 89/2013)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Γλυκερία Καρανασάση, Πρόεδρο Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 25^η Οκτωβρίου 2013, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την αίτηση, με αριθμό κατάθεσης 89/24-05-2013 και αντικείμενο προσωρινό καθορισμό εύλογης αμοιβής για χρησιμοποίηση υλικών φορέων ήχου και προσωρινή επιδίκαση απαίτησης δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της εδρεύουσας στο Δήμο Φιλοθέης-Αττικής, Λ. Μεσογείων, αριθμ. 231, αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας, υπό την επωνυμία: «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», όπως νομίμως εκπροσωπείται, που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Κωνσταντίνου Πάτσου του Δικηγορικού Συλλόγου Καστοριάς, ο οποίος κατέθεσε σημείωμα (Α/Α ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ 0001737 και 0003106).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1.

του

που δεν παραστάθηκε 2. Της ομορρύθμου

εταιρείας με την επωνυμία «

» που εδρεύει στην

, οδός

και

εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του διαχειριστή της και ομορρύθμου μέλους της , ο οποίος εμφανίστηκε αυτοπροσώπως. 3. Της ομορρύθμου εταιρείας με την επωνυμία » που εδρεύει στην

Ι και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Λουκίας Καραγεωργίου του Δικηγορικού Συλλόγου η οποία κατέθεσε σημείωμα (Α/Α ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ 0003099). 4. , κατοίκου που δεν παραστάθηκε και 5. , η επιχείρηση του οποίου εδρεύει στην πόλη της , που δεν παραστάθηκε.

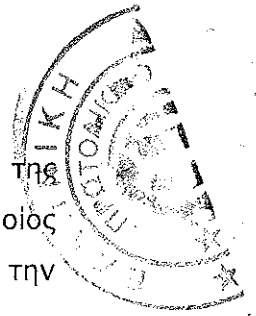
ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων και ο παριστάμενος αυτοπροσώπως διάδικος ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 294 εδ. α', 295 παρ. 1 εδ. α' και 297 του Κ.Πολ.Δ. προκύπτει ότι ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς συναίνεση του εναγόμενου πριν αυτός προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης, ότι η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής έχει ως συνέπεια ότι η αγωγή θεωρείται πως δεν ασκήθηκε, ενώ η κατά τα ως άνω παραίτηση γίνεται ή με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτουμένου (βλ. Α.Π. 692/1999, ΕλλΔνη 41, σελ. 763), οι ως άνω δε διατάξεις έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις αιτήσεις που εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ. Μ.Πρ.Πειρ. 4345/2001, Αρχ.Ν. ΝΓ', σελ. 491).

Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της στο ακροατήριο του Δικαστηρίου κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, που καταχωρήθηκε στην αίτηση, λόγω μη τήρησης πρακτικών, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της κρινόμενης αίτησής της, όσον αφορά τον πρώτο των καθ' ων η αίτηση, και τον τέταρτο αυτών,

Επομένως σύμφωνα με τις διατάξεις που

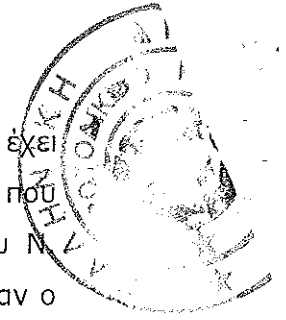

αναφέρονται στην προηγούμενη νομική σκέψη, πρέπει να θεωρηθεί ότι η κρινόμενη αίτηση δεν ασκήθηκε, ως προς τους προαναφερόμενους, πρώτο και τέταρτο των καθ' ων η αίτηση, δεδομένου ότι αυτή έγινε πριν από την προφορική συζήτηση της υπόθεσης και δη πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας.

Από τις υπ' αριθμ. 15.844B'/28-05-2013 και 15.993B/25-09-2013 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Καστοριάς που προσκομίζονται νόμιμα με επίκληση από την αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την δικάσιμο της 7-06-2013, οπότε αρχικά ορίστηκε να συζητηθεί η αίτηση και για τη μετά αναβολή σημερινή δικάσιμο επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στον πέμπτο των καθ' ων . Ο τελευταίος όμως δεν εμφανίσθηκε στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου εκθέματος και συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην. Το Δικαστήριο ωστόσο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρ. 687 παρ. 1, 690 παρ. 1, 691 παρ. 1 του Κ.Πολ.Δ.).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν. 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου) που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες μ' αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ.1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά.. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα

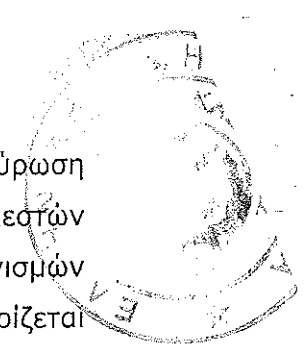
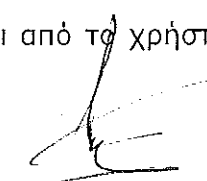
συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά κι όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του Ν. 2121/1993. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοιας θεωρούμενης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήσεως, εκτελέσεως ή παρουσιάσεως του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών, είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 54 έως 58 του Ν. 2123/1993. Κατά το ίδιο άρθρο (49 του Ν. 2121/1993), η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%) και αφετέρου των παραγωγών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρ. 55 παρ. 1 στοιχ. Β', το οποίο, βάσει του άρθρου 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων) κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των

ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου (2121/1993), αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαιίνεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών - εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. δ' του Ν. 2121/93, η οποία παρέχει στο δικαστήριο, που καθορίζει την εύλογη αμοιβή, και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει, στα πλαίσια της διατάξεως του άρθρου 728 παρ. 1ζ του Κ.Πολ.Δ., την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Περαιτέρω οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 του Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο

4 του Ν. 2054/1992 (Φ.Ε.Κ. 104/30-6-1992, τεύχος Α') «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το παρακάτω άρθρο 5, και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου «κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης)», ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου «όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μια αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από τη χρήση προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες

ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος κατ' αρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφος του, η οποία παρέχεται εφόσον: α) η εκτέλεση, για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφος του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) τα φωνογραφήματα, για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων, δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται όπως, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω από τις ίδιες παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992 με σαφήνεια συνάγεται ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως π.χ. οι Η.Π.Α., το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση), παρουσιάστηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος, που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, ειδικότερα δε από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55 παρ. 2 του 2121/1993, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ίδιου νόμου (2121/1993), στο οποίο ορίζεται ότι «οι

διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992, προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992), «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Τέλος, σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του άρθρου 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, οι χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας έχουν υποχρέωση να παραδίδουν στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, και μάλιστα χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτελέσεώς τους, προκειμένου να διευκολύνεται έτσι η πραγματοποίηση της διανομής των εισπραττομένων υπέρ των μελών των τελευταίων αμοιβών (βλ. για τα παραπάνω ενδεικτικά Μ.Πρ.Θεσ. 11994/2007, Μ.Πρ.Θεσ. 2696/2005, Μ.Πρ.Θεσ. 1188/2005, Μ.Πρ.Θεσ. 999/2005, Μ.Πρ.Θεσ. 10674/2004, Μ.Πρ.Θεσ. 12188/2004, Μ.Πρ.Αθ. 418/2004, αδημοσίευτες στο νομικό περιοδικό τύπο, καθώς και τις Μ.Πρ.Ροδ. 606/1999, Δ.Ε.Ε. έτους 1999, σελ. 869, Μ.Πρ.Χίου, 118/1998, Δ.Ε.Ε. έτους 1999, σελ. 593).

Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, κατά εκτίμηση του συνόλου του περιεχομένου και του αιτήματός της και, όπως παραδεκτά διορθώθηκε (αίτηση) ως προς τετραγωνικά μέτρα της επιχείρησης της τρίτης των καθ'ων από 70 τ.μ. στο ορθό 110 τ.μ. χωρίς από την διόρθωση αυτή να αλλάζει το αίτημα, εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων του άρθρ. 49 παρ. 1,2 και 3 του Ν. 2121/1993, με εταίρους τις αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρίες «GRAMMO» που εκπροσωπεί τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, «ΕΡΑΤΩ» που εκπροσωπεί τους τραγουδιστές-ερμηνευτές και «ΑΠΟΛΛΩΝ» που εκπροσωπεί τους μουσικούς, με τις

προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου στα μέλη της. Ότι οι ανωτέρω εταιρίες- μέλη της και στη συνέχεια και η ίδια συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο αμοιολόγιο, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του Ν. 2121/93, γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευση του στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και τους καθ' ων η αίτηση, σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους, πλην όμως οι τελευταίοι, που διατηρούν και εκμεταλλεύονται στην επιχειρήσεις και συγκεκριμένα η δεύτερη αυτών ταχυφαγείο-Fast Food επί της οδού με τον διακριτικό τίτλο < >, εμβαδού 50 τ.μ., η τρίτη αυτών καφετέρια επί της οδού με τον διακριτικό τίτλο < >, εμβαδού 110 τ.μ. περίπου και ο πέμπτος αυτών καφετέρια επί της οδού < > με τον διακριτικό τίτλο < >, εμβαδού 30 τ.μ. περίπου, μέχρι και την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης είναι αδιάφοροι και αδιάλλακτοι σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρόλο που χρησιμοποιούν το ενδεικτικά αναφερόμενο μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών αυτής (αιτούσας). Με βάση το παραπάνω ιστορικό, το οποίο εκτίθεται εκτενέστερα στην κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα, επικαλούμενη περαιτέρω επείγουσα περίπτωση προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, ζητά να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν οι καθ' ων η αίτηση, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στα προαναφερόμενά τους κατάστημά τους σε καθημερινή βάση για τα έτη 2009, 2010, 2011 και 2012 η δεύτερη αυτών το ποσό με Φ.Π.Α (23%) των 123 ευρώ κατ'έτος και συνολικά των 492 ευρώ, για τα έτη 2011 και 2012 η τρίτη αυτών το ποσό με Φ.Π.Α (23%) των 246 ευρώ κατ'έτος και συνολικά των 492 ευρώ και για τα έτη 2010, 2011 και 2012 ο πέμπτος αυτών το ποσό με Φ.Π.Α (23%) των 123 ευρώ κατ'έτος και συνολικά των 369 ευρώ, να υποχρεωθούν οι ως άνω καθ' ων η αίτηση να καταβάλλουν σ' αυτή (αιτούσα) προσωρινά το

ήμισυ του αιτούμενου ποσού και να προσκομίσουν σ' αυτή (αιτούσα) καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που αυτοί χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, προκειμένου να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να καταδικασθούν αυτοί στην δικαστική της δαπάνη.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στην αρχή της παρούσας μερίζονα σκέψη, εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 686 επ. του Κ.Πολ.Δ.), απορριπτομένης της ένστασης της τρίτης των καθ'ων η αίτηση περί αναρμοδιότητας του παρόντος δικαστηρίου ως αβάσιμης, και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις αναφερόμενες διατάξεις, που εκτίθενται στην ανωτέρω νομική σκέψη, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 176, 450 και επ., 729, 731, 732 του Κ.Πολ.Δ., 901 και επ. του Α.Κ.. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί αν είναι βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, λαμβανομένου υπόψη ότι για το παραδεκτό της συζήτησης του καταψηφιστικού αιτήματός της δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου, καθόσον η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται μόνο κατά τη συζήτηση της αγωγής για τις επίδικες απαιτήσεις, όχι δε κατά την προσωρινή επίδικασή τους με τη μορφή ασφαλιστικού μέτρου (πρβλ. άρθρ. 1 του Ν. ΓΞΟΗ/1912, βλ. Π. Τζίφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα, έκδ. 1980, σελ. 245).

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων της αιτούσας και της τρίτης των καθ'ων, και
 , αντίστοιχα , που εξετάσθηκαν νόμιμα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, και τα έγγραφα, που νομότυπα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν. 2121/1993 με το από 28 Σεπτεμβρίου 2011 ιδιωτικό συμφωνητικό (εταιρικό), που δημοσιεύθηκε στο βιβλίο εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με αύξοντα αριθμό 15616/6.10.2011, με μόνους εταίρους- μέλη της τις αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρίες με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ

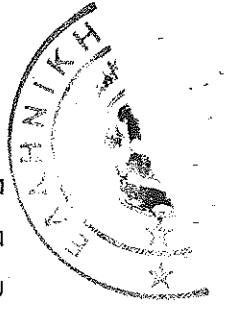
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΚΟΝΑΣ» και τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ» και «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», οι οποίες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν. 2121/1993 και συγκεκριμένα η πρώτη από αυτές για τις δισκογραφικές εταιρίες-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, η δεύτερη για τους τραγουδιστές και η τρίτη για τους μουσικούς. Η αιτούσα έχει τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο και το καταστατικό της αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων την είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου στα μέλη της. Επομένως η αιτούσα νομιμοποιείται, κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55 παρ. 2 και 58 του Ν. 2121/1993 να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των μελών της και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζει τους πίνακες των μελών της και δηλώνει περαιτέρω ότι έχει αυτή την εξουσία. Ήδη τα μέλη της αιτούσας (ανωτέρω εταιρίες-οργανισμοί) με το άρθρο 4 του καταστατικού ανέθεσαν σ' αυτή με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα για όλο το χρόνο της λειτουργίας τους την στο δικό της όνομα και για δικό της λογαριασμό άσκηση όλων ανεξαιρέτως των εξουσιών και δικαιωμάτων τους εν σχέσει με την ενιαία και εύλογη αμοιβή του άρθρ. 49 παρ. 1 του ν. 2121/2 1993 και ήδη αυτοί (οργανισμοί-μέλη της), ως διαχειριζόμενοι και ενεργούντες για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους μέχρι την ίδρυση αυτής (αιτούσας), είχαν καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, ύστερα δε από αιτήσεις τους έχουν εκδοθεί πολλές δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες κρίθηκε ότι νομιμοποιούνται ενεργητικά για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης της εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Στα πλαίσια των άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους τα μέλη της αιτούσας-οργανισμοί συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού

αρχικά το έτος 2000 και στη συνέχεια μέσα στο έτος 2003 αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/93) στο κοινό, με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες, "ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ" (2.5.2003), "ΑΥΓΗ" (6.6.2003) και "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ" (2.5.2003), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Το αυτό αμοιβολόγιο δημοσίευσε και γνωστοποίησε εκ νέου και η αιτούσα στο κοινό στις εφημερίδες "ΑΥΓΗ" (20.04.2012), "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ" (19.04.2012) και ΚΕΡΔΟΣ (20.04.2012). Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και ειδικότερα όσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική δεν είναι απαραίτητη αλλά χρήσιμη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα εστιατόρια, καφενεία, καφετέριες κλπ..., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι για στεγασμένους χώρους μέχρι 50 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 100 ευρώ, για στεγασμένους χώρους από 51-100 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 150 ευρώ, για στεγασμένους χώρους από 101-200 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 200 ευρώ κ.ο.κ., ενώ για τους υπαίθριους χώρους το 50% των άνω ποσών και τέλος για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες το 70% των άνω ποσών και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες το 50% των άνω ποσών. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και οι καθ' ων, οι οποίοι διατηρούν καταστήματα, στα οποία καθημερινά χρησιμοποιούν μουσική, η οποία δεν είναι απαραίτητη (όπως σε κλαμπ, ντίσκο) αλλά χρήσιμη για τη λειτουργία τους και δη για την ψυχαγωγία των πελατών τους. Ειδικότερα, η δεύτερη των καθ' ων διατηρεί ταχυφαγείο -Fast-Food στην
 αριθμ. 2 με την επωνυμία «
 » και τον
 διακριτικό τίτλο «
 », εμβαδού 50% τ.μ. στεγασμένου χώρου, η τρίτη
 αυτών διατηρεί καφετέρια με την επωνυμία «
 »
 και διακριτικό τίτλο «
 » στην
 και
 », εμβαδού 110 τ.μ. περίπου στεγασμένου χώρου και ο πέμπτος
 αυτών διατηρεί καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο «
 »
 στην
 », εμβαδού 30 τ.μ. περίπου

στεγασμένου χώρου. Οι επιχειρήσεις αυτές λειτουργούν όλο το χρόνο και προς ψυχαγωγία των πελατών τους χρησιμοποιούν μουσική. Παρότι λοιπόν πιθανολογήθηκε από την κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας ότι οι καθ'ων χρησιμοποίησαν, χωρίς να αμφισβητείται το γεγονός αυτό από τους τελευταίους, μουσική στα καταστήματά τους και ειδικότερα η δεύτερη αυτών για τα έτη 2009, 2010, 2011 και 2012, η τρίτη αυτών για τα έτη 2011 και 2012 και ο πέμπτος αυτών για τα έτη 2010, 2011 και 2012 το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερομένων μελών της αιτούσας και παρόλο που οχλήθηκαν σχετικά από αυτή μέχρι και την κατάθεση της ένδικης αίτησης αδιαφόρησαν σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής. Με βάση τα παραπάνω η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλουν οι καθ'ων στην αιτούσα ετησίως για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στα καταστήματά τους, κατά τα έτη 2009, 2010, 2011 και 2012 η δεύτερη αυτών, κατά τα έτη 2011 και 2012 η τρίτη αυτών και κατά τα έτη 2010, 2011 και 2012 ο πέμπτος αυτών, πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 123 ευρώ για κάθε έτος για τη δεύτερη, στο ποσό των 246 ευρώ για κάθε έτος για την τρίτη και στο ποσό των 123 ευρώ για κάθε έτος για τον πέμπτο αυτών, συνυπολογιζόμενου και του οφειλόμενου ΦΠΑ 23%. Επομένως, συνολικά το οφειλόμενο από τη δεύτερη των καθ'ων ποσό για τα έτη 2009, 2010, 2011 και 2012 ανέρχεται σε 492 ευρώ, για την τρίτη για τα έτη 2011 και 2012 ανέρχεται στο ποσό των 492 ευρώ και για τον πέμπτο για τα έτη 2010, 2011 και 2012 ανέρχεται στο ποσό των 369 ευρώ. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μελών της αιτούσας, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης, καθόσον πολλοί από τα μέλη των οργανισμών της αιτούσας αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, απορριπτομένων ως εκ τούτου των ισχυρισμών της τρίτης των καθ'ων περί έλλειψης επείγουσας περίπτωσης για την λήψη του αιτούμενου ασφαλιστικού μέτρου και καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος εκ μέρους της αιτούσας ως αβασίμων. Κατά

συνέπεια πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση και ως ουσιαστικά βάσιμη, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων στην αιτούσα για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν αυτοί στα καταστήματα τους κατά τα ανωτέρω έτη στα παραπάνω ποσά, και να υποχρεωθούν οι καθ' ων να καταβάλουν στην αιτούσα το ήμισυ από τα πιο πάνω ποσά της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτή και συγκεκριμένα το ποσό των (492 ευρώ : 2) 246,00 ευρώ η δεύτερη, το ποσό των (492 : 2) 246,00 ευρώ η τρίτη και το ποσό των (369 ευρώ : 2) 184,50 ευρώ ο πέμπτος. Επίσης πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τις άνω περιόδους. Τέλος, οι καθ' ων που νικήθηκαν πρέπει να καταδικασθούν να πληρώσουν τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι η κρινόμενη αίτηση δεν ασκήθηκε, κατά το μέρος που στρέφεται κατά του πρώτου και του τέταρτου των καθ' ων,

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του πέμπτου των καθ' ων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν οι καθ' ων στην αιτούσα για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν αυτοί στα καταστήματα τους, κατά τα έτη 2009, 2010, 2011 και 2012 η δεύτερη, κατά τα έτη 2011 και 2012 η τρίτη και κατά τα έτη 2010, 2011 και 2012 ο πέμπτος, στο ποσό των τετρακοσίων ενενήντα δύο ευρώ (492,00) για την δεύτερη και τρίτη αυτών και στο ποσό των τριακοσίων εξήντα εννέα ευρώ (369,00) για τον πέμπτο.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων η αίτηση να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτή και συγκεκριμένα το ποσό των διακοσίων σαράντα έξι ευρώ (246,00) η δεύτερη και τρίτη αυτών και το ποσό των εκατόν ογδόντα τεσσάρων ευρώ και πενήντα λεπτών (184,50) ο πέμπτος.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τις άνω περιόδους.

